

Landbouwgrond en tuinen veranderen in groene berm

Doornzele Eigenaars weten van niets

'Het kan toch niet dat de overheid achter onze rug landbouwgronden zomaar van bestemming verandert', zegt Lucien De Naeyer uit Doornzele. Het kan blijkbare wel want de Vlaamse Landmaatschappij heeft zo'n zeventienduizend vierkante meter van zijn weide veranderd in ecologische zone. 'De overheid moet de eigenaars veel beter op de hoogte brengen van haar plannen', zegt Vlaams parlementslid Joke Schauvliege (CD&V).

'Gevolgen zijn soms tragisch' Joke Schauvliege

Willy De Buck Het loopt blijkbaar grondig fout met de openbare onderzoeken van de Vlaamse overheid. Eigenaars worden niet op de hoogte gebracht dat de bestemming van hun gronden zal wijzigen en als ze er dan toch achter komen, is het meestal te laat om bezwaar aan te tekenen. Zo vernam een vrouw uit Sint-Amandsberg toevallig van een buurvrouw dat het lapje grond naast haar huis - waar ze een appartementje voor haar oude dag wilde bouwen - veranderd was in een toegangsweg naar een achterliggende verkaveling. In Evergem-Doornzele keken de bewoners aan het Molenvaardeken al even verrast op toen ze via via vernamen dat een deel van hun achtertuin plots veranderd was in ecologische zone. Gedaan met het kweken van selder, prei en boontjes, want het gewest zal de gronden in het kader van het ruimtelijk uitvoeringsplan Gent-Zeehaven beplanten met riet en bomen. Een van de grootste getroffen is Lucien De Naeyer. 'Ik heb hier een weide die over een afstand van zo'n vijfhonderd meter aan die waterloop paalt, maar de Vlaamse Landmaatschappij wil daarvan over heel de lengte vijftien meter inpikken voor een ecologische berm tussen het havengebied en Doornzele', zegt hij. 'Ze willen daarvoor een beheersovereenkomst afsluiten met de eigenaars. Indien dat niet lukt, zouden ze de gronden onteigenen.' 'Wat me tegen de borst stuit, is de vanzelfsprekendheid waarmee de overheid die bestemmingswijziging doorvoert. Als lid van de bewonersgroep volg ik de havenproblematiek van nabij, maar van de plannen met mijn eigen gronden wist ik niets. Ik hoorde dat toevallig op een vergadering, toen alles al in kannen en kruiken was.' 'Had ik het geweten, dan had ik zeker bezwaar ingediend. Ik heb niets tegen groen, maar ik ken dat soort ecologische bermen: dat is meestal een woestijn met distels en brandnetels, want niemand voelt zich geroepen om die berm te onderhouden. Bovendien verliest mijn bedrijf een groot stuk van zijn waarde. Nu is het ongeveer vijf hectare groot, maar hoe kleiner het wordt, hoe minder interessant dat is voor eventuele kopers.' 'Dit soort toestanden is inderdaad een jaarlijks weerkerende klacht bij de Vlaamse ombudsman', zegt Vlaams parlementslid Joke Schauvliege. 'Er schort duidelijk iets aan de bekendmaking van openbare onderzoeken. De gevolgen daarvan kunnen echt tragisch zijn. Ik ken gevallen van mensen die pas dertig jaar na de beslissing - bij de verkoop van een onroerend goed - vaststellen dat hun grond geen bouwgrond meer is.' 'Bij een gewone aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning is de aanvrager verplicht om gele borden te plaatsen, maar de aankondigingen van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen zijn veel minder zichtbaar. Ze moeten wel in het Staatsblad, op radio en in kranten verschijnen, maar de eigenaars worden niet rechtstreeks aangesproken, enkel bij een onteigening. Vaak weten ze niet dat de plannen betrekking hebben op hun eigendom. De overheid volgt de regels, maar het is duidelijk dat je daarmee de belangrijkste betrokkenen - de eigenaars - niet bereikt. Ik pleit voor een betere informatieverstrekking via huis-aan-huisbladen of door een schrijven aan de belanghebbenden', zegt Schauvliege.